

a použití nutné obrany státním zřízencem není samo o sobě v rozporu s předpisem § 165 služ. pragm. o tom, že ve vzájemném styku mají zřízenci dbáti slušného jednání, pak měl nález disc. komise změnit v osvo-
bozující.

Jelikož pak žal. úřad vycházejí z nesprávného právního názoru toho neučinil, nýbrž odsuzující výrok první stolice potvrdil, jest nař. rozhodnutí nezákonné a bylo je podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž bylo třeba se zabývatí námitkami stížnosti vytykajícími tomuto rozhodnutí vady řízení.

Č. 11.145.

Školství: I. * Pomocné školy a třídy, »které byly vydržovány dosud obcemi« (§ 20 zák. č. 86/1929 Sb.), stanou se veřejnými pomocnými školami (třídami) ve smyslu § 2 tohoto zák. teprve rozhodnutím zsr-y ve smyslu § 20 cit. zák., jímž k žádosti obce byla pomocná škola (třída) přeměněna v pomocnou školu (třidu) »podle tohoto zákona«.
— **II. * Odměna stanovená pro učitele pomocných škol v § 11 odst. 3 zák. č. 86/1929 Sb. přísluší jen učitelům na veřejných pomocných školách (třídách) »podle tohoto zákona« (§ 2 a 20 cit. zák.).**

(Nález ze dne 15. března 1934 č. 5339.)

V ě c: Markéta L. v K. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o služební přídavek za vyučování na pomocné škole.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výnosem zsr-y v Brně z 28. února 1931 byla st-lce, definitivní učitelce, přidělené pomocné škole v K., za souhlasu mor.-slez. zv-u povolena podle ustanovení § 11 odst. 3 posl. věty zák. z 24. května 1929 č. 86 Sb., prozatím než bude věc upravena vl. nař., odměna 2.362 Kč 50 h, t. j. 75% ze služebního přídávku ročně 1.500 Kč, za vyučování na pomocné škole v K. v době od 1. ledna 1929 do 31. ledna 1931. Služební přídavek v plné výši cit. zákonem stanovené st-lce nepřiznán, protože nemá předepsané odborné zkoušky způsobilosti pro pomocné školy.

Odvolání z tohoto výnosu podané st-lkou zamítlo min. škol. nař. výnosem, ježto pomocná škola, na níž st-lka působí, nebyla přeměněna ve veřejnou pomocnou školu po rozumu zák. č. 86/1929 Sb., podle zák. pak přísluší odměna v něm dotčená pouze učitelským osobám, působícím na pomocných školách uvedeného druhu; st-lka nemá dále vůbec předepsané odborné zkoušky způsobilosti pro pomocné školy, kteráž je zákonným předpokladem přiznání plné odměny, jíž se stížností svou domáhá.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad opřel své zamítavé rozhodnutí především o důvod, že odměna, stanovená v § 11 odst. 3 zák. č. 86/1929 Sb., přísluší pouze těm

osobám učitelským, které vyučují na veřejných školách pomocných ve smyslu cit. zák.; pomocná škola, na níž působí st-lka, nebyla však přeměněna na veřejnou školu pomocnou.

Proti tomuto důvodu namítá stížnost, že náklad na pomocné třídy, v nichž st-lka vyučovala, je uhražován stejně jako náklad na školy obecné, jimž jsou ony pomocné třídy organizačně a administračně přičleněny, a že jest proto uznati právní povahu těchto tříd jako pomocných tříd veřejných ve smyslu ustanovení § 1 říš. zák. o školách národních. Zvláštní správní akt pro přiznání veřejnosti nebyl ani dříve ani za účinnosti zák. č. 86/1929 Sb. předepsán, neboť ani ustanovení § 8, ani předpis § 20 cit. zák. nepřichází tu v úvahu, poněvadž pomocná třída, na níž st-lka působí, je týmž způsobem a od týchž činitelů vydržována jako ostatní školní třídy.

Této argumentaci stížnosti nemohl nss přisvědčiti.

Až do vydání zák. o pomocných školách z 24. května 1929 č. 86 Sb. neměla organizace pomocných škol pro děti, které pro nedostatek duševních schopností nemohly se s náležitým prospěchem vzdělávati v normálních obecných školách, zákonného podkladu, a opírala se jen o výnosy min. vyuč. zejména o výnosy z 18. prosince 1905 č. 47.738 a ze 7. května 1907 č. 34. 481 ex 1906. Podle důvodové zprávy k vlád. návrhu cit. zák. (č. tisku 700 senátu Nár. shrom. z r. 1928, II. voleb. období, 6. zasedání) ujaly se po roce 1905 této věci některé pokročilé obce a zřídily na svůj náklad třídy pomocné a vydržovaly je dobrovolně, i pokud jde o náklad osobní; mezi těmito městy je ve zprávě jmenováno i město K.

Zákon o pomocných školách č. 86/1929 Sb. stanovil v § 2, že pomocná škola (třída) zřízená nebo vydržovaná podle tohoto zákona zcela nebo z části nákladem státu, země, okresu nebo obce, je veřejná a je přístupná dětem, nehledíc na jejich vyznání náboženské. Pomocné školy (třídy) jiným způsobem zřízené a vydržované jsou soukromé.

Navazuje na faktický stav, který tu zastihl, stanoví zákon v § 20, že pomocné školy a třídy, vydržované dosud jednotlivými obcemi, mohou se přeměnit k jejich žádosti postupně ve veřejné školy (třídy) pomocné podle tohoto zákona, pokud mají dostatečný počet žactva. Rozhodovati o těchto žádostech přísluší zšr-ě v dohodě s činiteli, jimž přísluší úhrada osobního nákladu školního.

Ze správních spisů neplyne a stížnost ani netvrdí, že pomocná třída při obecné škole v K., na níž st-lka vyučuje, byla zřízena ve smyslu cit. zák. č. 86/1929 Sb., nebo že byla k žádosti města K. aktem zšr-y mor.-slez. přeměněna na veřejnou třídu pomocnou ve smyslu téhož zák. Okolnosti stížností zdůrazňované, že pomocná třída, v níž st-lka vyučovala, byla organizačně a administrativně přičleněna ke škole obecné a že náklad na ni byl uhražován stejně jako na školy obecné, nemohou nahraditi formálního aktu přeměny dosavadní pomocné třídy ve veřejnou pomocnou třídu ve smyslu zák. č. 86/1929 Sb. I kdyby bylo možno připustiti, že pomocná třída, v níž byla st-lka zaměstnána jako učitelka, byla jen jednou z tříd veřejné obecné školy, ve které byly soustředěny

děti podnormálních duševních schopností, přece se ona třída nemohla státi veřejnou pomocnou třídou ve smyslu zák. č. 86/1929 Sb., dokud nedošlo k aktu požadovanému v § 20 cit. zák.

Jak z tohoto předpisu v souvislosti s ustanovením § 2 téhož zák. je patrné, pohlíží zák. č. 86/1929 Sb. na pomocné školy (třídy), zřízené před účinností zákona, jako na školy (třídy) soukromé, byť i byly vydržovány obcemi, jež třeba teprve zvláštním právním aktem přeměnití ve veřejné pomocné školy po rozumu cit. zák.

Podle ustanovení § 11 odst. 3 téhož zák. přísluší učitelům, prokazujícím odbornou zkoušku způsobilosti pro pomocné školy, ustanoveným na veřejnou pomocnou školu (třidu) definitivně nebo zatím, služební přídavek 1.500 Kč a po 10leté službě na těchto školách (třídách) 2.100 Kč ročně. Práci učitelstva, které vyučuje na pomocných školách podle § 10 odst. 2 a 4 (t. j. učitelů bez odborné zkoušky způsobilosti pro pomocné školy, přikázaných dočasně zšr-ou na veřejnou školu pomocnou, a učitelů náboženství i ženských ručních prací) jest odměňovati poměrně k těmto služebním přídávům.

Z tohoto ustanovení v souvislosti s předpisy §§ 2 a 20 téhož zák. plyne, že zák. v § 11 odst. 3 přiznává nárok na přídavky tam normované jen učitelům, ustanoveným (dočasně přikázaným) na veřejné pomocné školy (třídy), t. j. na pomocné školy (třídy), které buď již za účinnosti zák. č. 86/1929 Sb. byly zřízeny a jsou vydržovány nákladem veřejnoprávních korporací v § 2 cit. zák. jmenovaných a předpisům tohoto zákona vyhovují, nebo které podle § 20 cit. zák. aktem zšr-y byly na veřejné pomocné školy (třídy) přeměněny.

Na takové veřejné pomocné škole (třídě) však st-lka nevyučuje a nemůže proto z ustanovení § 11 odst. 3 cit. zák. nic dovozovati pro svůj tvrzený nárok na služební přídavek z důvodu vyučování v pomocné třídě. Že by nárok na tento přídavek příslušel st-lce podle jiného platného předpisu, stížnost netvrdí.

Za tohoto stavu nelze uznati, že st-lka byla nezákonně zkrácena ve svých subj. právech tím, že jí nebyl přiznán služební přídavek v plné výměře, stanovené v § 11 odst. 3 větě 1 zák. č. 86/1929 Sb., nýbrž byla jí poskytnuta odměna za vyučování v pomocné třídě částkou nižší. Bylo proto zamítnouti stížnost pro bezdůvodnost, aniž bylo třeba zabývat se druhým samostatným důvodem, o nějž se nař. rozhodnutí opírá, neboť nař. rozhodnutí nelze zrušiti, byl-li uznán zákonným již první z důvodů, na němž je nař. rozhodnutí založeno.

Č. 11.146.

Jazykové právo: I. * Vyřízením ve smyslu § 3 jaz. zák. jest rozuměti každý projev samosprávného úřadu, zastupitelského sboru nebo veřejné korporace učiněný vůči straně bez ohledu na jeho obsah. — **II.** Jazyková úprava seznamů týkajících se přihlášek k zápisu do stálých seznamů voličských.

(Nález ze dne 16. března 1934 č. 12.355/31.)